I Księga Kronik

Rozdział 5

1. Synowie Reubena – pierworodnego Israela (bowiem on był pierworodnym, ale gdy zbezcześcił łoże swojego ojca, jego pierworództwo zostało dane synom Josefa – potomka Israela; zatem nie umieszczono go w spisie rodowym jako pierworodnego. **2**. Z tego powodu Juda był wielkim między braćmi oraz pomiędzy nimi księciem; choć pierworództwo było Josefa). **3**. Tak więc synowie Reubena, pierworodnego Israela to: Chanoch, Fallu, Checron i Charmi. **4**. Synowie Joela to: Jego syn Szemaja, jego syn Gog, jego syn Szymej, **5**. jego syn Michaja, jego syn Reajasz, jego syn Baal **6**. i jego syn Beera, którego wziął w niewolę Tiglat Pileser, król Aszuru; ten był księciem Reubenitów. **7**. Zaś jego bracia według swych domów, kiedy zostali policzeni według genealogii, mieli za książęta Jejela i Zacharjasza. **8**. A Bera, syn Azaza, syna Szema, syna Joela – ten mieszkał w Aroer, aż do Nebo i Baal Meon. **9**. Mieszkał także na wschodzie, gdzie wchodzą na puszczę od rzeki Frat; bowiem ich stada rozmnożyły się w ziemi Gileat. **10**. Za dni Saula to oni walczyli z Hagryitami, którzy zostali porażeni z ich ręki; zatem mieszkali w ich namiotach na całym wschodzie Gileat. **11**. Zaś synowie Gada mieszkali naprzeciwko nich, w ziemi Baszan – aż do Salchy. **12**. Ich przedniejszym był Joel, a drugim Szafam; także Janaj i Szafat mieszkali w Baszanie. **13**. A ich bracia, według domów ich przodków, to: Michael, Meszullama, Szeba, Joraj, Jakan, Zija i Eber – siedmiu. **14**. Ci byli synami Abichaila, syna Churi, syna Jaroacha, syna Galaata, syna Michaela, syna Jeszyszaja, syna Jachdo, syna Buza. **15**. A księciem w domu ich przodków był Achi, syn Abdiela, syna Guni. **16**. I mieszkali w Galaat, w Baszan oraz w jego miasteczkach, i na całym terenie otwartym Szaron aż do granic. **17**. Ci wszyscy zostali policzeni za dni króla judzkiego Jotama oraz za dni króla israelskiego Jerobeama. **18**. Otóż synów Reubena, Gada i połowy pokolenia Menasze, ludzi walecznych, ćwiczonych do boju; mężów co nosili tarczę, miecz, ciągnęli łuk i wychodzili do bitwy, było czterdzieści cztery tysiące siedemset sześćdziesięciu. **19**. Oni prowadzili wojnę z Hagryitami, Jeturyjczykami, Nafiszami i Nodabami. **20**. A inni przychodzili im do pomocy. Więc Hagryci ze wszystkim, co mieli zostali poddani w ich rękę; bo wołali do Boga w bitwie i ich wysłuchał, gdyż w Nim pokładali nadzieję. **21**. Zatem zabrali ich dobytki – pięćdziesiąt tysięcy wielbłądów, dwieście pięćdziesiąt tysięcy owiec, dwa tysiące osłów oraz sto tysięcy ludzi. **22**. Bowiem poległo wielu rannych, gdyż ta porażka była od Boga. Potem mieszkali na ich miejscu, aż ich zabrano w niewolę. **23**. Synowie połowy pokolenia Menaszy mieszkali w tej ziemi od Baszan – do Baal Hermon, Senir i góry Hermon; ponieważ się rozmnożyli. **24**. A ci są książętami domów ich przodków: Efer, Jiszi, Eliel, Azriel, Jeremjasz, Hodawjasz i Jachdiel – bardzo mocni mężowie, mężowie sławni, książęta domu swych przodków. **25**. Ale kiedy zgrzeszyli przeciwko Bogu swoich przodków oraz cudzołożyli z bogami narodów tej ziemi, które Bóg wykorzenił przed ich obliczem, **26**. Bóg israelski pobudził ducha Pula, assyryjskiego króla i ducha Tiglat Pilesera, także assyryjskiego króla, oraz przeniósł ich – Reubenitów,

Gadytów i połowę pokolenia Menasze i zaprowadził do Chalach, Chaboru i Hara, nad rzekę Gozanu; gdzie są aż do tego dnia.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012